

“मीठे बच्चे- देवता बन्नुभन्दा पहिले तिमी ब्राह्मण अवश्य बन्नुपर्छ । ब्रह्मा मुख सन्तान नै सच्चा ब्राह्मण हुन् जो राजयोगको पढाइबाट देवता बन्दछन् ।”

प्रश्न:- अरू सबै सतसङ्गभन्दा तिम्रो यो सतसङ्ग कुन कुरामा भिन्न (निराला) छ ?

उत्तर:- अरू सतसङ्गमा कुनै पनि लक्ष्य-उद्देश्य हुँदैन, धन-दौलत आदि सबैथोक गुमाएर अभै भङ्किरहन्छन् । यस सतसङ्गमा तिमी भङ्किदैनौ । यो सतसङ्गको साथसाथै विद्यालय पनि हो । विद्यालयमा पढ्नुपर्ने हुन्छ, भङ्किदैन । पढाइ अर्थात् कमाइ । जति तिमी पढेर धारण गर्छौं अनि गराउँछौ, उति कमाइ हुन्छ । यस सतसङ्गमा आउनुको मतलब हो फाइदा नै फाइदा ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबा बसेर रूहानी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ । रूहानी बच्चाहरू नै यी कानद्वारा सुन्दछन् । बेहदका बाबाले बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झ । यो घरी-घरी सुनेपछि बुद्धि भङ्कन बन्द भएर स्थिर हुनेछ । आफूलाई आत्मा सम्झेर बस्नेछ । बच्चाहरूले बुझेका छन्- यहाँ हामी आएका हौं देवता बन्नको लागि । हामी गोदमा लिइएका बच्चा हौं । हामी ब्राह्मणहरू पढ्छौं । के पढ्छौं ? ब्राह्मणबाट देवता बन्दछौं । जसरी कुनै बच्चाहरू कलेजमा जान्छन् भने सम्झन्छन्- हामी अब पढेर इन्जिनियर, डाक्टर आदि बन्नेछौं । जाने बित्तिकै बुझिहाल्छन् । तिमी पनि ब्रह्माका बच्चाहरू ब्राह्मण बन्दछौ, तब सम्झन्छौ- हामी नै ब्राह्मण सो देवता बन्नेछौं । गायन पनि छ- मनुष्यबाट देवता... तर को बन्नेछन् ? हिन्दूहरू सबै त देवता बन्दैनन् । वास्तवमा हिन्दू त कुनै धर्म होइन । आदि सनातन कुनै हिन्दू धर्म होइन । कसैसँग पनि सोध्न सक्छौ- हिन्दू धर्म कसले स्थापना गरेको हो ? तब अलमलिन्छन् । यो अज्ञानले गर्दा नाम राखिदिएका हुन् । हिन्दुस्तानमा रहनेले आफूलाई हिन्दू भन्छन् । वास्तवमा यसको नाम भारतखण्ड हो, न कि हिन्दुस्तान । भारतखण्ड भनिन्छ, न कि हिन्दुस्तान खण्ड । हो नै भारत खण्ड । यो कुनचाहिँ खण्ड हो, उनीहरूलाई यो पनि थाहा छैन । अपवित्र हुनाको कारण आफूलाई देवता त मान्न सक्दैनन् । देवी-देवता पवित्र थिए । अहिले त्यो धर्म नै छैन । अरू सबै धर्म चल्दै आउँछन्- बुद्धको बौद्ध धर्म, इब्राहमको इस्लाम, क्राइस्टको क्रिश्चियन । बाँकी हिन्दू धर्मको त कोही छैन । यो हिन्दुस्तान नाम त विदेशीहरूले राखेका हुन् । पतित हुनाको कारण आफूलाई देवता धर्मको सम्झदैनन् । बाबाले सम्झाउनुभएको छ- आदि सनातन हो देवी-देवता धर्म, सबैभन्दा पुरानो । शुरूको धर्म कुन चाहिँ हो ? देवी-देवता । हिन्दू भनिदैन । अब तिमी ब्रह्माका गोदमा लिइएका बच्चाहरू ब्राह्मण भयौ । ब्राह्मणबाट देवता बन्नको लागि पढ्दछौ । यस्तो होइन, हिन्दूबाट देवता बन्नको लागि पढ्छौ । ब्राह्मणबाट देवता बन्दछौ । यो राम्रोसँग धारण गर्नु छ । अहिले त हेर कति धेरै धर्म छन् । थपिदै जान्छन् । जब कहीं भाषण आदि गर्छौ भने यो सम्झाउनु राम्रो हुन्छ । अहिले हो कलियुग, सबै धर्म अहिले तमोप्रधान छन् । चित्रमा तिमी सम्झाउँछौ भने फेरि उनीहरूको त्यो घमण्ड हट्नेछ- म फलानो हुँ, यो हुँ... । सम्झनेछन्- हामी त तमोप्रधान छौं । पहिले पहिले बाबाको परिचय दिएर फेरि देखाउनुपर्छ यो पुरानो दुनियाँ परिवर्तन हुँदै छ । दिन-प्रतिदिन चित्र पनि शोभायमान हुँदै जानेछन् । जसरी विद्यालयमा नक्शा बच्चाहरूको बुद्धि हुन्छ । तिम्रो बुद्धिमा फेरि यो रहनुपर्छ । नम्बरवन चित्र (म्याप) यो हो माथि त्रिमूर्ति, सृष्टि चक्र पनि छ, सत्ययुग र कलियुग । अहिले हामी पुरुषोत्तम संगमयुगमा छौं । यो पुरानो दुनियाँ विनाश हुनेछ । एक आदि सनातन देवी-देवता धर्म स्थापना भइरहेको छ । तिमी हौ आदि सनातन देवी-देवता धर्मका । हिन्दू धर्म हुँदै होइन । जसरी संन्यासीहरूले ब्रह्म, रहने स्थानलाई ईश्वर सम्झेका छन्, त्यस्तै हिन्दुस्तानमा रहनेले हिन्दू धर्म सम्झेका छन् । तिनीहरूको पनि फरक छ । तिम्रो पनि फरक हो । देवी-देवता नाम त धेरै श्रेष्ठ छ । भन्ने पनि गरिन्छ, यो त देवताजस्तै छ । जसमा राम्रो राम्रो गुण हुन्छ भने भनिन्छ- यसमा देवताको जस्तो गुण छ ।

तिमीहरूले सम्झन्छौ- यी राधा-कृष्ण नै स्वयम्बर भएपछि लक्ष्मी-नारायण बन्छन्, उनलाई विष्णु भनिन्छ । चित्र सबैका छन् तर कसैले जान्दैनन् । तिमी बच्चाहरूलाई अब बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ, बाबालाई

२०७१ जेष्ठ २२ बिहीबार ०५-०६-२०१४ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

नै सबैले याद गर्छन् । यस्तो कोही मानिस छैन होला जसको मुखमा भगवान् नहोस् । अब भगवान्लाई भनिन्छ निराकार । निराकारको पनि अर्थ जान्दैनन् । अहिले तिमीहरूले सबै कुरा जान्दछौ । पत्थरबुद्धिबाट पारसबुद्धि बन्छौ । यो ज्ञान तिमीहरूको लागि नै हो, न कि अरू धर्महरूको लागि हो । बाँकी यो सम्झाउन सक्छौ— यति वृद्धि कसरी हुन्छ, अरू खण्ड आउँदै गएका हुन् । त्यहाँ त भारतखण्ड बाहेक अरू कुनै खण्ड हुँदैन । अहिले त्यो एक धर्म छैन, बाँकी सबै खडा छन् । वरको रूखको उदाहरण ठीक (एक्युरेट) छ । आदि सनातन देवी-देवता धर्मको आधार (फाउण्डेशन) छैन, बाँकी सारा वृक्ष खडा छन् । त्यसैले भनिन्छ आदि सनातन देवी-देवता धर्म थियो, न कि हिन्दू धर्म । तिमी अहिले ब्राह्मण बनेका छौ, देवता बन्नको लागि पहिले ब्राह्मण अवश्य बन्नुपर्ने हुन्छ । शूद्र वर्ण र ब्राह्मण वर्ण भनिन्छ । शूद्र राज्यवंश (डिनायस्टी) भनिदैन । राजा-रानीहरू छन् । पहिले देवी-देवता महाराजा-महारानी थिए । यहाँ हिन्दू महाराजा-महारानी । देश त एउटै हो फेरि त्यो अलग-अलग कसरी हुन गयो ? उनीहरूको नाम-निशान नै गुम गरिदिएका छन्, केवल चित्रहरू छन् । नम्बरवन हो सूर्यवंशी । रामलाई सूर्यवंशी भनिदैन । अहिले तिमी आएका हो सूर्यवंशी बन्नको लागि, न कि चन्द्रवंशी बन्नको लागि । यो राजयोग हो । तिम्रो बुद्धिमा छ हामी यी लक्ष्मी-नारायण बन्नेछौं । दिलमा खुशी रहन्छ— बाबाले हामीलाई पढाउनुहुन्छ, महाराजा-महारानी बनाउन । सत्य नारायणको सच्चा-सच्चा कथा यो हो । पहिले जन्म-जन्मान्तर तिमीहरूले सत्य नारायणको कथा सुन्थ्यौ । तर त्यो कुनै सच्चा कथा होइन । भक्तिमार्गमा कहिल्यै मनुष्यबाट देवता बन्न सकिदैन । मुक्ति-जीवनमुक्तिलाई प्राप्त गर्न सकिदैन । सबै मानिसहरूले मुक्ति-जीवनमुक्ति प्राप्त अवश्य गर्नेछन् । सबै बन्धनमा छन् । माथिदेखि आज पनि आत्मा आउँछन् भने जीवनमुक्तिमा आउँछन्, न कि जीवन बन्धमा । आधा समय जीवनमुक्ति, आधा समय जीवनबन्धमा जानेछन् । यो खेल बनेको छ । यो बेहदको खेलका हामी सबै कलाकार हौं, यहाँ आउँछौं अभिनय गर्नका लागि । हामी आत्माहरू यहाँका निवासी होइनौं । कसरी आउँछौं— यो सबै कुरा सम्झाइन्छ । कति धेरै आत्माहरू यहाँ नै पुनर्जन्म लिइरहन्छन् । तिमी बच्चाहरूलाई शुरूदेखि लिएर अन्त्यसम्मको सारा विश्वको इतिहास-भूगोल बुद्धिमा छ । बेहदका बाबा माथि बसेर के गर्नुहुन्छ, केही पनि जान्दैनन् । यसैले उनीहरूलाई भनिन्छ तुच्छ बुद्धि । तिमीहरू पनि तुच्छ बुद्धि थियौ । अहिले बाबाले तिमीलाई रचयिता र रचनाको आदि, मध्य, अन्त्यको रहस्य सम्झाउनुभएको छ । तिमी गरिब, साधारणले सबै कुरा जान्दछौ । तिमी हो स्वच्छ बुद्धि । स्वच्छ पवित्रलाई भनिन्छ । तुच्छ बुद्धि अपवित्र ठहरिए । तिमी अहिले हेर, के बनिरहेका छौ ! विद्यालयमा पनि पढाइबाट उच्च पद प्राप्त गर्न सक्छन् । तिम्रो पढाइ हो श्रेष्ठ भन्दा श्रेष्ठ, जसबाट तिमी राजाई पद प्राप्त गर्छौ । उनीहरूले त दान-पुण्य गरेर राजाहरूको पासमा जन्म लिन्छन्, फेरि राजा बन्छन् । तर तिमीहरू यस पढाइबाट राजा बन्दछौ । बाबाले नै भन्नुहुन्छ— म तिमी बच्चाहरूलाई राजयोग सिकाउँछु । बाबा सिवाय अरू कसैले राजयोग सिकाउन सक्दैन । बाबाले नै तिमीहरूलाई राजयोगको पढाइ पढाउनुहुन्छ । तिमीले फेरि अरूलाई सम्झाउँछौ । बाबाले राजयोग सिकाउनुहुन्छ ताकि तिमी पतितबाट पावन बन्न सक्नेछौ । आफूलाई आत्मा सम्भरेर निराकार बाबालाई याद गर्नु भने तिमी पवित्र बन्नेछौ अनि चक्रलाई जानेपछि चक्रवर्ती राजा, सत्ययुगमा बन्नेछौ । यो त सम्झाउन धेरै सहज छ । अहिले देवता धर्मको कोही पनि छैन । सबै बदलिएका छन् अरू अरू धर्महरूमा । तिमीले कसैलाई पनि सम्झाउँछौ भने पहिले पहिले बाबाको परिचय देऊ । बाबाले सम्झाउनुहुन्छ, अरू धर्महरूमा कति गएका छन् बौद्धी, मुसलमान आदि धेरै भएका छन् । तरवारको बलले पनि मुसलमान बनेका छन् । बौद्धी पनि धेरै बनेका छन् । एक पटकको प्रवचन (स्पीच) ले नै हजारौं बौद्धी बने । क्रिश्चियनहरू पनि यसरी नै आएर प्रवचन गर्छन् । सबैभन्दा धेरै जनसंख्या यतिबेला यिनीहरूको छ । अहिले तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा सारा सृष्टि चक्र घुम्दछ, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी स्वदर्शन चक्रधारी हो । स्वदर्शन चक्र विष्णुलाई देखाउँछन् । विष्णुलाई किन दिइएको हो ? मानिसहरूले यो जान्दैनन् । स्वदर्शन चक्रधारी कृष्ण या नारायणलाई भन्दछन् । उनीहरूको आपसमा के सम्बन्ध छ, यो पनि बुझ्नुपर्छ । यी तीनै एक हुन् । वास्तवमा यो स्वदर्शन चक्र त तिमी ब्राह्मणहरूको लागि हो । स्वदर्शन चक्रधारी ज्ञानबाट बन्दछौ । बाँकी स्वदर्शन चक्र कुनै मार्न-काट्नको लागि होइन । यो ज्ञानको कुरा हो । जति तिम्रो यो ज्ञानको चक्र घुम्नेछ, त्यति तिम्रो पाप भस्म

२०७१ जेष्ठ २२ बिहीबार ०५-०६-२०१४ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन हुन्छ । बाँकी शिर काट्ने कुरा होइन । चक्र कुनै हिंसाको होइन । यो चक्रले त तिमीलाई अहिंसक बनाउँछ । कहाँको कुरा कहाँ लिएर गएका छन् । बाबा सिवाय कसैले सम्झाउन सक्दैन ।

तिमी मीठा-प्यारा बच्चाहरूलाई अथाह खुशी हुन्छ । अहिले तिमी सम्झन्छौ— हामी आत्मा हौं । पहिले तिमीले आफूलाई आत्मा हुँ भन्ने पनि बिसिँस्यौ भन्ने घर पनि बिसिँस्यौ । आत्मालाई त फेरि पनि आत्मा नै भन्दछन् । परमात्मालाई त दुङ्गा-मुढामा भनिदिएका छन् । आत्माहरूको पिताको कति ग्लानि गरेका छन् । बाबा फेरि आएर आत्माहरूलाई ज्ञान दिनुहुन्छ । दुङ्गा-मुढा, कण-कणमा छ भन्ने आत्माहरूको लागि कहिल्यै भनिदैन । पढाइ आदि मानिसहरूको लागि नै हुन्छ । अहिले तिमीले बुझ्दछौ, हामी यति जन्म यो यो बन्यौं । ८४ जन्म पूरा गर्नु । वास्तवमा ८४ लाख त होइन । मानिसहरू कति अज्ञान अन्धकारमा छन् । त्यसैले भनिन्छ— ज्ञान सूर्य प्रगटा... । आधाकल्प द्वापर-कलियुगमा अन्धकार, आधाकल्प सत्ययुग-त्रेतामा प्रकाश । दिन अनि रात, प्रकाश अनि अन्धकारको यो ज्ञान हो । यो बेहदको कुरा हो । आधाकल्प अन्धकारमा कति ठक्कर खाइन्छ, धेरै भड्किनुपर्छ । विद्यालयमा जसले पढ्छन्, उनलाई भड्किनु भनिदैन । सतसङ्गहरूमा मानिसहरू कति भड्किन्छन् । फाइदा केही पनि हुँदैन, भन्नु घाटा हुन्छ । यसैले त्यसलाई भड्किनु भनिन्छ । भड्किँदा-भड्किँदा धन-दौलत आदि सबै गुमाएर कंगाल बन्छन् । अब यस पढाइमा जसले जति जति राम्रोसँग धारण गर्नेछन्, अनि गराउनेछन्, फाइदा नै फाइदा छ । ब्राह्मण बन्नु अर्थात् फाइदा नै फाइदा । तिमी जान्दछौ— हामी ब्राह्मण नै स्वर्गवासी बन्दछौं । स्वर्गवासी त सबै बन्दछन् । तर तिमी त्यसमा उँच पद प्राप्त गर्ने पुरुषार्थ गर्दछौ ।

अहिले तिमीहरू सबैको वानप्रस्थ अवस्था हो । तिमी स्वयम् भन्दछौ— बाबा, हामीलाई वानप्रस्थ या पवित्र दुनियाँमा लैजानुहोस्, त्यो हो आत्माहरूको दुनियाँ । निराकारी दुनियाँ कति सानो हुन्छ । यहाँ त घुम्न-फिर्नको लागि कति धेरै जमीन छ । वहाँ यो कुरा हुँदैन, शरीर हुँदैन, पार्ट हुँदैन । तारा जसरी आत्माहरू एकै ठाउँमा रहन्छन् । यो कुदरत (प्रकृतिको लीला) हो नि । सूर्य, चन्द्रमा, ताराहरू कसरी अडिएर रहन्छन् आत्माहरू पनि ब्रह्म तत्त्वमा आफ्नो आधारमा स्वाभाविक रूपमा अडिएर रहन्छन् । अच्छा !

मीठो-मीठो सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) ज्ञानको स्मरण गरेर स्वदर्शन चक्रधारी बन्नु छ । स्वदर्शन चक्र घुमाएर पापलाई काट्नु छ । डबल अहिंसक बन्नु छ ।
- २) आफ्नो बुद्धिलाई स्वच्छ, पवित्र बनाएर राजयोगको पढाइ पढ्नु छ, उँच पद प्राप्त गर्नु छ । दिलमा सधैं यही खुशी रहोस्— हामी सत्य नारायणको सच्चा-सच्चा कथा सुनेर मनुष्यबाट देवता बन्दछौ ।

वरदानः— अटेन्शन र चेकिङ्गद्वारा स्व सेवा गर्नेवाला सम्पन्न र सम्पूर्ण भव

स्वको सेवा अर्थात् स्वयम् माथि सम्पन्न र सम्पूर्ण बन्ने सधैं ध्यान राख्नु । पढाइको मुख्य विषयमा आफूलाई सम्मान सहित पास बनाउनु । ज्ञान स्वरूप, याद स्वरूप र धारणा स्वरूप बन्नु— यो स्व सेवा सधैं बुद्धिमा रहोस् अनि यो सेवाले स्वतः तिम्रो सम्पन्न स्वरूपद्वारा अनेकौँको सेवा गरिरहनेछ । यसको विधि हो— अटेन्शन र चेकिङ्ग । स्वको चेकिङ्ग गर, अरूको होइन ।

स्लोगनः— धेरै बोल्दा दिमागको शक्ति कम हुन्छ, त्यसैले छोटो र मीठो बोल ।

✽ शब्दार्थः— १. पास विद् अनर— सम्मान सहित पास २. अटेन्शन— ध्यान, सावधानी ३. चेकिङ्ग— जाँच ३. नेचुरल— स्वाभाविक, प्राकृतिक, स्वतः